

ČESKÁ REPUBLIKA

ROZSUDEK
JMÉNEM REPUBLIKY

Nejvyšší správní soud rozhodl v senátu složeném z předsedkyně Jitky Zavřelové a soudců Jana Kratochvíla a Tomáše Foltase v právní věci žalobkyně: **GELP s.r.o.**, se sídlem Revoluční 1082/8, Praha 1, zastoupená Mgr. Václavem Růžičkou, advokátem se sídlem Svobodova 136/9, Praha 2, proti žalovanému: **Generální ředitelství cel**, se sídlem Budějovická 1387/7, Praha 4, proti rozhodnutí žalovaného ze dne 4. 7. 2025, čj. 3639-3/2025-900000-24110, sp. zn. 389275-34/2024-510000-12.1, o kasační stížnosti žalobkyně proti rozsudku Městského soudu v Praze ze dne 12. 1. 2026, čj. 17 Af 20/2025-44,

t a k t o :

- I. Kasační stížnost **s e z a m í t á .**
- II. Žalobkyně **n e m á p r á v o** na náhradu nákladů řízení.
- III. Žalovanému **s e n e p ř i z n á v á** náhrada nákladů řízení.

O d ů v o d n ě n í :

I. Vymezení věci

[1] Žalobkyně je provozovatelkou kasin a heren. Celní úřad pro hlavní město Prahu ji rozhodnutím ze dne 4. 12. 2024 shledal vinnou ze dvou přestupků podle § 123 odst. 2 písm. g) zákona č. 186/2016 Sb., o hazardních hrách.

[2] Prvního přestupku se dopustila tím, že porušila § 66 odst. 1 zákona o hazardních hrách. V době kontroly, 19. 3. 2024, měla na budově provozovny s názvem CASINO MAGIC PLANET GOLD, na adrese Hráského 2231/25, Praha 4, umístěnou reklamu na provozování hazardních her. Konkrétně se jednalo o:

- 6x symbol glóbu zeměkoule na černém podkladě se zlatým nápisem „*Magic Planet Gold*“, nacházející se na vnějším plášti provozovny;
- 1x zlatý nápis „*Magic Planet*“, umístěný na střeše provozovny;
- zlaté polepy na vchodových dveřích a výlohách provozovny s mnohačetnými malými černými nápisy „*Magic Planet*“;
- černé polepy na dveřích únikového východu a výlohách provozovny s mnohačetnými malými zlatými nápisy „*Magic Planet*“.

[3] Druhého přestupku se žalobkyně dopustila tím, že porušila § 65 odst. 3 zákona o hazardních hrách. V den kontroly se v herním prostoru provozovny nacházely tři nepovolené hrací stoly živé hry včetně příslušenství.

[4] Celní úřad pro hlavní město Prahu žalobkyni uložil za přestupky úhrnný trest pokuty ve výši 150 000 Kč, trest propadnutí nepovolených hracích stolů živé hry včetně příslušenství a povinnost uhradit náklady přestupkového řízení v paušální výši 2 500 Kč.

[5] Žalobkyně se proti rozhodnutí odvolala. Žalovaný odvolání zamítl v záhlaví specifikovaným rozhodnutím. Proti tomu žalobkyně podala žalobu k Městskému soudu v Praze, kterou soud zamítl.

[6] K prvnímu přestupku městský soud uvedl, že odpovědnost provozovatele hazardní hry za přestupek podle § 123 odst. 2 písm. g) zákona o hazardních hrách je objektivní. Nepřisvědčil proto argumentaci žalobkyně, že se přestupku nemohla dopustit, protože nápisy a loga na budovu neumístila ona. Dále se městský soud zabýval tím, zda nápisy plnily propagační, potažmo reklamní funkci. V této souvislosti poznamenal, že při takovém posouzení není možné vyjít ze zákona č. 40/1995 Sb., o regulaci reklamy a o změně a doplnění zákona č. 468/1991 Sb., o provozování rozhlasového a televizního vysílání. Ustanovení § 66 odst. 1 zákona o hazardních hrách totiž vnímá pojmy „propagace“ a „reklama“ v širším smyslu. Následně městský soud s odkazem na judikaturu Nejvyššího správního soudu vyložil, že účelem velkých nápisů na střeše provozovny a rozsáhlých symbolů glóbů na vnějším plášti budovy je na budovu upozornit a přilákat k ní pozornost. Vzhled budovy provozovny tedy plnil zakázanou propagační funkci ve vztahu k předmětu podnikání žalobkyně. Na tom nemůže podle městského soudu nic změnit ani to, že budova provozovny kasina má být v souladu s § 68 odst. 2 zákona o hazardních hrách viditelně označena názvem obsahujícím slovo „kasino“. Uvedenou povinnost lze splnit uvedením nápisu například nad vchodem do provozovny. Jakékoliv ostatní nápisy, které svým množstvím a velikostí překračují tuto označovací s informační funkci, pak plní funkci propagační či reklamní.

[7] Ke druhému přestupku městský soud vyložil, že pro naplnění skutkové podstaty přestupku podle § 65 odst. 3 zákona o hazardních hrách bylo podstatné, že se v herním

prostoru provozovny nepovolené hrací stoly živé hry nacházely. Jedná se totiž o ohrožovací delikt. Podle městského soudu ze spisového materiálu ani nevyplývalo, že by se nepovolené hrací stoly živé hry nacházely mimo hrací prostor a nebyly používány. K tomuto městský soud dodal, že u nepovolených hracích stolů živé hry byly umístěné židle. Tvrzení žalobkyně, že stoly neobsahovaly floaty a žetony neshledal městský soud za relevantní. Ty je totiž možné k nepovoleným hracím stolům živé hry kdykoliv přinést.

[8] Městský soud také přezkoumal, zda bylo možné uložit trest propadnutí věci. Dospěl k závěru, že ano. Vlastníkem nepovolených hracích stolů živé hry byla žalobkyně, jejich hodnota nebyla vůči povaze přestupku v nápadném nepoměru a zároveň byly stoly užity nebo určeny ke spáchání přestupku.

[9] Návrhy žalobkyně na dokazování městský soud zamítl. Velká část důkazů, jejichž provedení žalobkyně navrhovala, byla součástí správního spisu, kterým se dokazování neprovádí. Provedení článku na stránkách www.novinky.cz a výsledku navrhovaného svědka považoval městský soud za nadbytečné. Pro posouzení věci byl dostatečný obsah spisu.

II. Obsah kasační stížnosti a vyjádření účastníků

[10] Žalobkyně (stěžovatelka) se proti rozsudku městského soudu bránila kasační stížností. Její námitky lze shrnout následovně:

1. Rozsudek městského soudu je nepřezkoumatelný, protože přebírá závěry správních orgánů a obsahuje písařskou chybu spočívající v uvedení nesprávného data jednání.
2. Stěžovatelka neporušila § 66 odst. 1 zákona o hazardních hrách. Loga a nápisy na budově provozovny nelze považovat za reklamu nebo propagaci hazardu. Neobsahují přímé ani zjevné odkazy na hazardní hry, výhry, sázky, jackpot, kasino jako druh činnosti nebo jiný obdobný obsah. Stěžovatelka také poukazuje na § 68 odst. 2 zákona o hazardních hrách, který vyžaduje, aby byla provozovna označená názvem obsahujícím slovo kasino. Z této právní úpravy nelze dovodit, že jakýkoliv další název, značka nebo identifikační prvek provozovny umístěný na budově je již zakázanou reklamou či propagací hazardních her. Stěžovatelka má také za to, že výrok o spáchání přestupku je nejasný. Není z něj patrné, zda stěžovatelka porušila zákaz propagace nebo zákaz reklamy.
3. Stěžovatelka neporušila povinnost zakotvenou v § 65 odst. 3 zákona o hazardních hrách. Hrací stoly živé hry nebyly používány.
4. Městský soud nedostatečně posoudil naplnění materiální stránky obou přestupků.
5. Městský soud se dopustil procesního pochybení, jelikož neprovedl navrhovaný výslech svědka.
6. Podmínky pro uložení trestu propadnutí nepovolených hracích stolů živé hry nebyly splněny. Stěžovatelka je pro spáchání přestupku nepoužila, protože se jednalo o nepoužívané hrací stoly živé hry.

[11] Žalovaný se ve svém vyjádření ztotožnil se závěry městského soudu a navrhnul zamítnutí kasační stížnosti.

III. Posouzení Nejvyšším správním soudem

III.a Výrok rozhodnutí o přestupku není nejasný

[12] Stěžovatelka v kasační stížnosti tvrdí, že výrok o spáchání přestupku je nejasný. Není z něj patrné, zda stěžovatelka porušila zákaz propagace nebo zákaz reklamy.

[13] Z ustálené judikatury Nejvyššího správního soudu se podává, že *výrok rozhodnutí o přestupku, jímž je obviněný z přestupku uznán vinným, musí obsahovat též popis skutku s označením místa a času jeho spáchání, vyslovení viny, druh a výměru sankce. Smyslem přesného vymezení skutku ve výroku rozhodnutí je to, aby sankcionované jednání nebylo zaměnitelné s jiným jednáním. V rozhodnutí, jímž se trestá za spáchaný přestupek, je nezbytné postavit najisto, za jaké konkrétní jednání je subjekt postižen. To lze zajistit jen dostatečnou konkretizací údajů, které skutek charakterizují. Taková míra podrobnosti je nezbytná pro celé řízení, a to zejména pro vyloučení překážky litispendence, dvojího postihu pro týž skutek, pro vyloučení překážky věci rozhodnuté, pro určení rozsahu dokazování a pro zajištění řádného práva na obhajobu* (rozsudky NSS ze dne 8. 1. 2015, čj. 9 As 214/2014-48, bod 19 a ze dne 6. 9. 2021, čj. 8 As 294/2019-37, bod 16). Správní orgán rozhodující o správním deliktu pak také v souladu s judikaturou Nejvyššího správního soudu *musí ve výrokové části rozhodnutí (§ 68 odst. 2 správního řádu) uvést všechna ustanovení, byť obsažená v různých právních předpisech, která tvoří v souhrnu právní normu odpovídající skutkové podstatě správního deliktu* (usnesení rozšířeného senátu NSS ze dne 31. 10. 2017, čj. 4 As 165/2016-46, bod 21).

[14] Ve světle těchto východisek shledal Nejvyšší správní soud výrok dostatečně konkrétní, resp. vymezený tak, že není zaměnitelný. Z výroku rozhodnutí správního orgánu prvního stupně je zřetelné, za jaké jednání byla stěžovatelka postižena. Za vinu jí bylo kladeno umístění symbolů glóbu zeměkoule na černém podkladě se zlatým nápisem „*Magic Planet Gold*“ na vnější plášť provozovny, umístění nápisu „*Magic planet*“ na střechu provozovny a použití zlatých polepů s malými nápisy „*Magic Planet*“ na vchodových a únikových dveřích a výlohách provozovny. Takto vymezeným jednáním pak měla stěžovatelka porušit povinnost zakotvenou v § 66 odst. 1 zákona o hazardních hrách a spáchat přestupek podle § 123 odst. 2 písm. g) zákona o hazardních hrách. Výrok tedy, nejen že dostatečně konkrétně vymezuje jednání, které je stěžovatelce kladeno za vinu, ale obsahuje také veškerá relevantní ustanovení. Nejvyšší správní soud proto souhlasí s městským soudem, že ačkoliv mohlo být ve výroku uvedeno, zda se ze strany stěžovatelky jednalo o reklamu nebo jinou formu propagace, nejedná se o nedostatek, který by činil výrok nejasný, či nedostatečně určitý. Tato námitka je proto nedůvodná.

III.b Rozsudek městského soudu je přezkoumatelný

[15] Stěžovatelka v kasační stížnosti namítala, že městský soud v částech svého rozsudku pouze odkázal na závěry správních orgánů. Dále poukázala na skutečnost, že městský soud

v rozsudku uvedl datum jednání, které časově předchází datu vydání napadeného rozhodnutí. Pro tyto důvody považuje rozsudek za nepřezkoumatelný.

[16] Podle ustálené judikatury musí být nepřezkoumatelnost pro nedostatek důvodů vykládána ve svém skutečném smyslu, tj. jako nemožnost přezkoumat určité rozhodnutí pro nemožnost zjistit v něm jeho obsah nebo důvody, pro které bylo vydáno (usnesení rozšířeného senátu NSS ze dne 19. 2. 2008, čj. 7 Afs 212/2006-74). Zrušení rozsudků krajských soudů (městského soudu) pro nepřezkoumatelnost připadá v úvahu pouze tehdy, není-li z odůvodnění rozhodnutí vůbec patrné, jak soud hodnotil podstatné důvody či skutečnosti uplatněné v rámci žalobních (návrhových) bodů. Naopak nelze považovat za nepřezkoumatelné takové rozhodnutí krajského (městského) soudu, z jehož odůvodnění lze (byť i zohledněním celkového kontextu důvodů uvedených v odůvodnění) seznat, jaký názor krajský (městský) soud zaujal vůči důležitým skutkovým a právním otázkám podstatným pro rozhodnutí projednávané věci (usnesení rozšířeného senátu NSS ze dne 5. 12. 2017, čj. 2 As 196/2016-123, body 29-30). Krajskému (městskému) soudu ani nic nebrání v tom, aby si závěry žalovaného osvojil souhlasnou poznámkou a odkázal na ně, pokud je rozhodnutí žalovaného řádně odůvodněno (rozsudek NSS ze dne 27. 7. 2017, čj. 3 Azs 288/2016-16, bod 12).

[17] Takto vymezenou nepřezkoumatelnost Nejvyšší správní soud neshledal. Z napadeného rozsudku je zřejmé, proč považoval městský soud žalobu za nedůvodnou. Stěžovatelka ostatně spatřuje nepřezkoumatelnost napadeného rozsudku v zásadě v tom, že městský soud odkázal na závěry žalovaného, nikoliv v tom, že by z rozsudku nebylo zřejmé, proč městský soud její argumentaci shledal jako nedůvodnou.

[18] Městský soud v bodě 23 napadeného rozsudku souhrnně předeslal, že v podrobnostech odkazuje na rozhodnutí žalovaného. Stěžovatelka totiž podle názoru městského soudu neuplatnila konkrétní pochyby, argumentaci správních orgánů blíže nevyvracela, a s jednotlivými úvahami přímo nepolemizovala. V žalobě pouze zopakovala své námitky, které již vypořádal žalovaný. Následně městský soud předestřel vlastní ucelenou argumentaci, ve které vypořádal žalobní body stěžovatelky. Za podstatné shledal, že odpovědnost za přestupek podle § 123 odst. 2 písm. g) zákona o hazardních hrách je objektivní. Objasnil také, proč má za to, že nápisy na budově provozovny plní propagační funkci a zabýval se i vztahem mezi § 66 odst. 1 zákona o hazardních hrách k § 68 odst. 2 zákona o hazardních hrách. Vypořádal i námitky stěžovatelky spočívající v tom, že nepovolené hrací stoly živé hry nebyly ke hře používány, stejně jako námitky směřující vůči výši a druhu trestu. Tyto své závěry podpořil i odkazy na judikaturu Nejvyššího správního soudu. Takový odkaz spolu se způsobem vypořádání nemá podle Nejvyššího správního soudu za následek nepřezkoumatelnost rozsudku. Z odůvodnění rozsudku je seznatelné, jakými úvahami se při rozhodování věci řídil a k jakým závěrům po posouzení všech relevantních skutečností případu dospěl. Na přezkoumatelnost pak nemá vliv ani to, že městský soud v bodě 20 napadeného rozsudku uvedl, že jednání ve věci se konalo dne 12. 1. 2025, namísto 12. 1. 2026. Jedná se totiž o zjevnou písařskou chybu.

[19] Jelikož Nejvyšší správní soud neshledal, že by byl napadený rozsudek nepřezkoumatelný, mohl se následně zabývat zbylými námitkami.

III.c Stěžovatelka porušila povinnost zakotvenou v § 66 odst. 1 zákona o hazardních hrách

[20] Podle § 66 odst. 1 zákona o hazardních hrách *na budově nebo ve veřejně přístupné vnitřní části budovy, ve které se herní prostor nachází, a v jejich bezprostřední blízkosti nesmí být umístěna reklama, sdělení nebo jakékoli jiné formy propagace, zejména slovní, zvukové, pohyblivé, statické, světelné nebo grafické, na provozování hazardních her nebo získání výher.*

[21] Podle § 68 odst. 2 zákona o hazardních hrách *kasino musí být viditelně označeno názvem, který obsahuje slovo „kasino“.*

[22] Městský soud v napadeném rozsudku uvedl, že účelem velkých nápisů na střeše provozovny a rozsáhlých symbolů glóbulů na vnějším plášti budovy je na budovu upozornit a přilákat k ní pozornost. Vzhled budovy provozovny tedy plnil zakázanou propagační funkci ve vztahu k předmětu podnikání žalobkyně. Na tom nemůže podle městského soudu nic změnit ani to, že budova provozovny kasina má být v souladu s § 68 odst. 2 zákona o hazardních hrách viditelně označena názvem obsahujícím slovo „kasino“. Uvedenou povinnost lze splnit uvedením nápisu například nad vchodem do provozovny. Jakékoliv ostatní nápisy, které svým množstvím a velikostí překračují tuto informační povinnost, pak plní funkci propagační či reklamní. Městský soud přijal výklad, který odpovídá nejen znění právní úpravy, nýbrž i ustálené judikatuře správních soudů.

[23] Z judikatury Nejvyššího správního soudu (rozsudky ze dne 2. 9. 2020, čj. 6 As 196/2020-32, body 15-16; ze dne 19. 8. 2022, čj. 3 As 287/2020-34, bod 15; ze dne 11. 4. 2023, čj. 3 As 367/2020-36, body 11-15) vyplývá, že § 66 odst. 2 zákona o hazardních hrách obsahuje absolutní zákaz reklamy, sdělení nebo jakékoli jiné formy propagace na provozování hazardních her nebo získávání výher umístěné na budově, ve které se herní prostor nachází. Účelem tohoto ustanovení je především zabránit lákání veřejnosti ke vstupu do herního prostoru.

[24] Z § 68 odst. 2 zákona o hazardních hrách, dle kterého kasino musí být viditelně označeno názvem, který obsahuje slovo „kasino“, nevyplývá možnost provozovatelů hazardních her umisťovat na budovy, v nichž se herní prostor nachází, bannery obsahující logo provozovatele či vlastní název provozovny. Smyslem informační povinnosti podle § 68 odst. 2 zákona o hazardních hrách je informování, respektive varování veřejnosti, aby nikdo omylem do kasina nevstoupil. Toto označení kasina nemůže naopak kasino propagovat, tedy upoutávat pozornost kolemjdoucích v rozporu s § 66 odst. 2 zákona o hazardních hrách. Informační povinnost musí být splněna takovým způsobem, který neodporuje zákazu propagace. Musí jít o označení střídmé zejména svou velikostí a provedením. Mělo by být umístěno v bezprostřední blízkosti vstupních dveří nebo na nich a nemělo by být viděno z větší dálky, aby neupoutávalo pozornost kolemjdoucích. Nadměrné nápisy umístěné na budově, v níž se nachází provozovna kasina, viditelné z velké vzdálenosti, mají za cíl podporu podnikatelské činnosti. Tím plní funkci prezentační a propagační, a proto porušují § 66 odst. 1 zákona o hazardních hrách.

[25] Provozovna stěžovatelky nese název „CASINO MAGIC PLANET GOLD“. Na budově provozovny byl umístěný šestkrát symbol glóbu zeměkoule na černém podkladě se zlatým nápisem „Magic Planet Gold“. Na střeše provozovny byl umístěný zlatý nápis „Magic Planet“. Na vchodových a únikových dveřích a výlohách byly zlaté polepy s mnohačetnými malými černými nápisy „Magic Planet“. Je pravdou, že nápisy „Magic Planet“ či „Magic Planet Gold“ a symboly glóbu neobsahují přímý odkaz na hazardní hru. Nicméně stěžovatelka provozuje hazardní hry pod značkou „Casino Magic Planet“. Nápisy „Magic Planet“ tedy jednoznačně propagují její podnikání, kterým je provozování hazardních her (obdobně citovaný rozsudek čj. 3 As 367/2020-36, bod 17). Zákaz v § 66 odst. 1 zákona o hazardních hrách je tedy s ohledem na svůj účel nutno vykládat tak, že zakazuje jakoukoliv nadměrnou propagaci provozovny hazardních her na budově či vnitřní části budovy, kde se provozovna nachází.

[26] Informační povinnost ve smyslu § 68 odst. 2 zákona o hazardních hrách přitom stěžovatelka splnila již tím, že nad vstupní dveře umístila nápis „CASINO“ (obdobně rozsudek NSS ze dne 9. 10. 2025, čj. 22 As 65/2025-52, bod 40). Nejvyšší správní soud proto souhlasí se závěrem městského soudu, že ostatní nápisy měly vzhledem ke svojí velikosti a rozsahu již funkci propagační, nikoli informační. Je to právě nadměrná velikost označení stěžovatelky umístěná na veřejně viditelném místě a četnost jejího označení na polepech výloh a dveří, která v souladu s výše citovanou judikaturou Nejvyššího správního soudu má za následek, že se již nejedná o pouhou informaci podle § 68 odst. 2 zákona o hazardních hrách, nýbrž zakázanou propagaci hazardních her.

[27] Zákaz reklamy, sdělení či jiné formy hazardních her nepochybně omezuje provozovatele hazardních her v právu užívat svoji ochrannou známku, včetně názvu či obchodní firmy. Jak nicméně Nejvyšší správní soud již opakovaně potvrdil, tento zákaz, který má absolutní povahu, je odůvodněn zájmem zabránit lákání veřejnosti ke vstupu do herního prostoru (rozsudek ze dne 9. 10. 2025, čj. 22 As 65/2025-52, bod 39).

[28] Relevantní pak není ani tvrzení stěžovatelky, že nápisy a polepy na budovu provozovny neumístila. Jak blíže rozvedl městský soud v bodě 27 napadeného rozsudku, je na provozovateli hazardní hry, aby při své činnosti dodržel povinnosti, které mu vyplývají z příslušné právní úpravy.

III.d Stěžovatelka porušila povinnost zakotvenou v § 65 odst. 3 zákona o hazardních hrách

[29] Stěžovatelka namítala, že neporušila povinnost zakotvenou v § 65 odst. 3 zákona o hazardních hrách. Hrací stoly živé hry totiž nebyly využívány. Naopak byly vyřazené, bez floatů a žetonů. Městský soud a žalovaný se ale tímto tvrzením blíže nezabývali a dostatečně nezjistili, zda byly nepovolené hrací stoly živé hry skutečně používány. Skutkový stav byl proto zjištěn nedostatečně.

[30] Podle § 65 odst. 3 zákona o hazardních hrách platí, že *v herním prostoru se nesmí nacházet nepovolené technické zařízení technické hry nebo nepovolený hrací stůl živé hry*.

[31] Mezi stranami není sporné, že se jednalo o nepovolené hrací stoly živé hry. Stejně tak není sporné jejich umístění v herním prostoru. Sporná je otázka, zda pouhé jejich umístění v herním prostoru může porušit výše uvedenou povinnost. Stěžovatelka se domnívá, že nikoliv. Nejvyšší správní soud se stěžovatelkou nesouhlasí.

[32] Skutečnost, zda byly hrací stoly živé hry používány ke hře, by byla podstatná v případě, že by bylo stěžovatelce vytýkané porušení povinnosti zakotvené v § 7 odst. 2 zákona o hazardních hrách, podle kterého se zakazuje *provozovat hazardní hru, ke které nebylo uděleno povolení, nebo která nebyla řádně ohlášena podle tohoto zákona*. I porušení tohoto ustanovení je pak přestupkem podle zákona o hazardních hrách [§ 123 odst. 3 písm. e) zákona o hazardních hrách]. Tak tomu ale v posuzovaném případě nebylo. Správní orgány stěžovatelce vytýkaly porušení povinnosti zakotvené v § 65 odst. 3 zákona o hazardních hrách. Nejvyšší správní soud k tomuto přestupku ve své judikatuře již uvedl, že pro porušení této povinnosti není podstatné, zda bylo technické zařízení funkční, či nikoliv. Podstatná je skutečnost, že se jednalo o nepovolené technické zařízení, které bylo umístěné v herním prostoru (rozsudek NSS ze dne 22. 1. 2025, čj. 10 As 210/2024-44, bod 35).

[33] Hodnocení městského soudu pak zcela odpovídá závěrům této judikatury. Městský soud správně posoudil, že již samotný výskyt „vyřazených“ nebo „nefunkčních“ hracích stolů v herním prostoru porušuje povinnost vymezenou § 65 odst. 3 zákona o hazardních hrách. Skutečnost, že se v herním prostoru stoly nacházely, pak dostatečně jasně vyplynula z obsahu spisu (zejm. z fotografií a záběrů z kamer).

[34] V bodě 43 napadeného rozsudku městský soud také vhodně vyložil, že absence floatů nebo žetonů, které představují přemístitelné příslušenství, nemůže prokázat nezpůsobilost stolů ke hře. I Nejvyšší správní soud dodává, že ze spisového materiálu je zřejmé, že nepovolené hrací stoly živé hry se nacházely v neodděleném prostoru kasina s volným přístupem, nebyly zakryté, byly u nich umístěny židle a jejich stav nijak nevzbuzoval dojem, že se jedná o hrací stoly připravené k odvozu. Stěžovatelce proto nelze přisvědčit ani v tom, že by skutkový stav zůstal sporný.

III.e Městský soud posoudil naplnění materiální stránky obou přestupků dostatečně

[35] Pokud jde o posuzování materiální stránky přestupku, lze odkázat na již existující judikaturu Nejvyššího správního soudu, podle níž bude v obecné rovině naplnění materiálního znaku přestupku splývat s naplněním formálních znaků, neboť porušuje či ohrožuje určitý zájem společnosti (rozsudky NSS ze dne 27. 9. 2012, čj. 1 As 118/2012-23, bod 14; a ze dne 27. 9. 2016, čj. 6 As 187/2016-23, bod 18). Přestupky lze také obecně rozdělit na porušující a ohrožovací. U ohrožovacího přestupku je materiální stránka spočívající ve společenské škodlivosti naplněná již samotným vytvořením potenciálně nebezpečné situace, aniž by muselo dojít ke konkrétním škodlivým důsledkům. Součástí skutkové podstaty ohrožovacích přestupků totiž není na rozdíl od porušujících přestupků následek v podobě zasažení do zákonem chráněných zájmů, nýbrž jejich ohrožení (rozsudky NSS ze dne 17. 2. 2016, čj. 1 As 237/2015-31, bod 25; nebo ze dne 24. 3. 2021, čj. 1 As 170/2019-27, bod 17).

[36] Okolnosti vylučující naplnění materiální stránky přestupku, jejichž nezohlednění by vedlo k výsledku rozpornému s účelem a funkcí správního trestání, se objevují pouze ve výjimečných případech. V takovém případě se k okolnostem jednání, které naplňuje formální znaky přestupku, připojí další okolnosti, které vylučují, aby byl takovým jednáním chráněný zájem ohrožený nebo porušený. Pro existenci takových okolností je však jen značně omezený prostor (rozsudky NSS ze dne 14. 12. 2009, čj. 5 As 104/2008-45; ze dne 6. 1. 2012, čj. 5 As 106/2011-77; ze dne 27. 9. 2012, čj. 1 As 118/2012-23, body 14-16 a ze dne 21. 9. 2017, čj. 5 As 33/2017-36, bod 12). Od takových okolností je třeba odlišovat okolnosti, které „jen“ snižují závažnost přestupku (zejména způsob jeho spáchání či následky) a jsou relativně častým jevem. Ty mají vliv na určení výše sankce (rozsudek NSS ze dne 22. 11. 2018, čj. 1 As 240/2018-43, bod 27).

[37] Stěžovatelka namítala, že odůvodnění městského soudu, který uvedl, že materiální stránka přestupku byla naplněná již samotnou přítomností nepovolených hracích stolů živé hry v herním prostoru, není dostačující. Ani u ohrožovacího přestupku totiž nelze rezignovat na individuální posouzení okolností případu. Bylo proto třeba zohlednit, že hrací stoly nebyly způsobilé k bezprostřednímu použití. Stejně tak bylo podle stěžovatelky potřeba zohlednit to, že loga a nápisy na budově provozovny neobsahovaly výslovné herní či výherní motivy.

[38] Nejvyšší správní soud neshledal ani tuto námitku důvodnou. Stěžovatelka totiž nenamítá okolnosti, které by naplnění materiální stránky vylučovaly. Jak Nejvyšší správní soud vyložil již výše, pro porušení povinnosti stanovené § 65 odst. 3 zákona o hazardních hrách, a tedy pro naplnění materiální stránky, byla podstatná skutečnost, že se v herním prostoru nacházely nepovolené hrací stoly živé hry. Stejně tak pro porušení povinnosti zakotvené v § 66 odst. 1 zákona o hazardních hrách byla podstatná skutečnost, že nápisy a jejich umístění měly za cíl přilákat veřejnost. Okolnosti, které namítá stěžovatelka (tj. že nepovolené hrací stoly živé hry nebyly využívány a že nápisy neobsahovaly přímý odkaz na hazardní hry), tedy nemohly mít na naplnění materiální stránky vliv.

III.f Městský soud nepochybil, jestliže neprovedl výslech svědka

[39] Stěžovatelka namítala, že městský soud pochybil, protože neprovedl výslech navrhaného svědka. Ten měl potvrdit okolnosti podstatné pro posouzení obou skutků, zejména skutečnost, že nepovolené hrací stoly živé hry nebyly používány ke hře. Městský soud, nejen že důkaz neprovedl, ale také žalobu zamítl s tím, že tvrzení stěžovatelky o vyřazení stolů nemá oporu ve spise.

[40] Podle § 52 odst. 1 soudního řádu správního platí, že *soud rozhodne, které z navržených důkazů provede, a může provést i důkazy jiné.*

[41] Z judikatury Nejvyššího správního soudu k problematice provádění důkazů vyplývá, že soud obecně není povinen provést všechny navržené důkazy, avšak je vždy povinen náležitě odůvodnit, z jakých důvodů navrhaný důkaz neprovedl tak, aby bylo zaručeno právo na spravedlivý proces účastníka řízení (rozsudek NSS ze dne 2. 12. 2009, čj. 1 Afs 77/2009-114). Nevyhovění návrhu na provedení důkazu lze odůvodnit pouze tím, že

tvrzená skutečnost, k jejímuž ověření nebo vyvrácení je důkaz navrhován, nemá relevantní souvislost s předmětem řízení, že důkaz není způsobilý vyvrátit nebo potvrdit tvrzenou skutečnost nebo že je nadbytečný (rozsudek NSS ze dne 28. 4. 2005, čj. 5 Afs 147/2004-89, č. 618/2005 Sb. NSS). To je v souladu s judikaturou Ústavního soudu, podle které navržený důkaz není nutno provést, pokud a) skutečnost, kterou má důkaz potvrdit, není relevantní pro dané řízení, b) důkaz není způsobilý tvrzenou skutečnost potvrdit, c) skutečnost již byla potvrzena (nález sp. zn. I. ÚS 733/01 ze dne 24. 2. 2004; či nález sp. zn. III. ÚS 569/03 ze dne 29. 6. 2004).

[42] Městský soud navrhovaný výslech neprovedl pro jeho nadbytečnost. Relevantní skutečnosti podle něj vyplývaly již ze správního spisu. Pro zjištění, zda stěžovatelka porušila povinnost uvedenou v § 65 odst. 3 zákona o hazardních hrách bylo podstatné, že se hrací stoly živé hry v herním prostoru nacházely. Nikoliv to, zda byly používány. Jak Nejvyšší správní soud vyložil již výše, zjištění, zda byly nepovolené hrací stoly živé hry používané ke hře, by bylo na místě v případě, že by bylo stěžovatelce kladeno za vinu porušení povinnosti stanovené v § 7 odst. 2 zákona o hazardních hrách. Tak tomu ale nebylo. Stěžovatelka byla shledána vinnou z porušení povinnosti podle § 65 odst. 3 zákona o hazardních hrách. K jejímu porušení stačilo, aby se nepovolené hrací stoly živé hry nacházely v herním prostoru. Tato skutečnost přitom dostatečně jasně vyplynula ze spisového materiálu a nebyla mezi stranami sporná. Nejvyšší správní soud proto v neprovedení navrhovaných důkazů nespátřuje pochybení, které by mělo za následek nezákonnost napadeného rozsudku.

III.g Podmínky pro uložení trestu propadnutí věci byly splněny

[43] Stěžovatelka také sporovala názor městského soudu, že nepovolené hrací stoly živé hry byly užity či určeny ke spáchání přestupku. Jelikož nepovolené hrací stoly živé hry nebyly používané, nemohly být užity nebo určeny ke spáchání přestupku. Za blíže neodůvodněný pak stěžovatelka označila i závěr krajského soudu, že hodnota propadených nepovolených hracích stolů živé hry nebyla v nápadném nepoměru k povaze přestupku.

[44] Nejvyšší správní soud nepřisvědčil ani této námitce.

[45] Jak je patrné z § 48 odst. 1 zákona č. 250/2016 Sb., o odpovědnosti za přestupky a řízení o nich, trest *propadnutí věci lze uložit jen, jde-li o věc, a) která byla ke spáchání přestupku užita nebo určena, b) kterou pachatel získal přestupkem nebo jako odměnu za něj, nebo c) kterou pachatel, byť i jen zčásti, nabyl za věc uvedenou pod písmenem b), pokud hodnota věci uvedené pod písmenem b) není ve vztahu k hodnotě nabyté věci zanedbatelná*. Stěžovatelka přestupek podle § 123 odst. 3 písm. g) zákona o hazardních hrách spáchala již umístěním nepovolených hracích stolů živé hry v herním prostoru v rozporu s § 65 odst. 3 zákona o hazardních hrách. Proto se jednalo o věci užité nebo určené ke spáchání přestupku (obdobně rozsudek NSS čj. 10 As 210/2024-44, bod 36). Městský soud na tuto skutečnost v bodě 51 správně poukázal.

[46] Stěžovatelka v souvislosti s uložení trestu propadnutí hracích stolů živé hry zmiňuje rovněž nápadný nepoměr hodnoty propadnuté věci k povaze přestupku. Ten ale blíže nerozvádí, resp. má pouze za to, že se městský soud splněním této podmínky nezabýval

dostatečně. Ani s tím ale nemůže Nejvyšší právní soud souhlasit. Stěžovatelka totiž ani v žalobě tuto svoji argumentaci nerozvedla. Její žalobní argumentace se zaměřovala na tvrzení, že hrací stoly nebyly užity ke spáchání přestupku. Městskému soud tedy nelze vytknout, že námitku vypořádal pouze stručně odkazem na správní rozhodnutí.

[47] Ani v závěrech městského soudu, že byly naplněny podmínky pro uložení trestu propadnutí nepovolených hracích stolů živé hry, tedy zdejší soud neshledal pochybení.

IV. Závěr a náklady řízení

[48] Nejvyšší správní soud neshledal námitky důvodnými a neshledal ani vadu, ke které by musel přihlédnout z úřední povinnosti. Rozhodl proto podle § 110 odst. 1 věty poslední soudního řádu správního a kasační stížnost zamítl.

[49] O nároku na náhradu nákladů řízení rozhodl Nejvyšší správní soud podle § 60 odst. 1 soudního řádu správního ve spojení s § 120 soudního řádu správního. Stěžovatelka neměla ve věci úspěch a náhradu nákladů jí proto nelze přiznat. Žalovanému, kterému by jinak právo na náhradu nákladů řízení o kasační stížnosti příslušelo, soud náhradu nákladů řízení nepřiznal, neboť mu v řízení o kasační stížnosti nevznikly žádné náklady nad rámec jeho úřední činnosti.

P o u č e n í : Proti tomuto rozsudku **n e j s o u** opravné prostředky přípustné.

V Brně 26. června 2026

Jitka Zavřelová
předsedkyně senátu